

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 31. stycznia 1903.

Treść: (M 19—24.) 19. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia uprawnień ekspozytury cłowej w Schwaderbach co do wymiaru cła. — 20. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia uprawnień pobocznej komory cłowej II. klasy w Schönbach co do wymiaru cła. — 21. Ustawa, zawierająca udzielenie opustów podatkowych i należnościowych dla głęboko-źródłowych wodociągów, służących do zaopatrzenia miejscowości od Felixdorf do Mauer pod Wiedniem w wodę do picia i do innych potrzeb. — 22. Obwieszczenie, dotyczące zniesienia c. k. chemiczno-fizyologicznej stacji doświadczalnej dla uprawy wina i owoców w Klosterneuburg. — 23. Ustawa, zawierająca zmianę ustawy z dnia 23. grudnia 1896, dotyczącej wydawania soli bydłowej po niższej cenie. — 24. Rozporządzenie, dotyczące wykonania ustawy z dnia 23. grudnia 1896 o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie, zmienionej ustawą z dnia 30. stycznia 1903.

19.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 6. stycznia 1903,

dotyczące rozszerzenia uprawnień ekspozytury cłowej w Schwaderbach co do wymiaru cła.

Upoważnia się ekspozyturę cłową kraślickiego c. k. głównego urzędu cłowego w Schwaderbach, wyposażoną uprawnieniami pobocznej komory cłowej II. klasy, do poboru cła od bawełnianych nici poz. tar. 126 i od bawełnianych towarów poz. tar. 132 do 40 kg, dalej od towarów wymienionych w poz. tar. 283 b) (głowy maszyn do szycia itp.) do 25 kg.

Böhm wlr.

Call wlr.

20.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 8. stycznia 1903,

dotyczące rozszerzenia uprawnień pobocznej komory cłowej II. klasy w Schönbach co do wymiaru cła.

Upoważnia się poboczną komorę cłową II. klasy w Schönbach do poboru cła od wstążek i pasman-

teryi poz. tar. 134 do 25 kg i od lnianych nici poz. tar. 137 c) do 10 kg.

Böhm wlr.

Call wlr.

21.

Ustawa z dnia 14. stycznia 1903,

zawierająca udzielenie opustów podatkowych i należnościowych dla głęboko-źródłowych wodociągów, służących do zaopatrzenia miejscowości od Felixdorf do Mauer pod Wiedniem w wodę do picia i do innych potrzeb.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przyznaje się głęboko-źródłowym wodociągom mającym służyć do zaopatrzenia miejscowości od Felixdorf do Mauer pod Wiedniem w wodę do picia i do innych potrzeb, pod względem podatków i należności następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od podatku zarobkowego (według I., względnie II. rozdziału), wprowadzonego ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, a to na przeciąg lat dwunastu od chwili wprowadzenia wodociągów w ruch;

- b) uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich dla pierwszej emisji zapisów długu wraz z tymczasowymi przekazami, mającej na celu zgromadzenie kapitału;
- c) uwolnienie kuponów — od wolnych po myśli lit. b) od należności zapisów długu — od stempla kuponowego na przeciąg lat dwunastu;
- d) zniżenie należności procentowych od dokonanego lub w toku będącego odpłatnego nabycia gruntów przez przedsiębiorstwo na jego cele — do połowy kwoty przypadającej według ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74;
- e) uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich dla kontraktów o dostarczanie wody, zamierzonych lub zawartych przez przedsiębiorstwo przed wprowadzeniem przedsiębiorstwa w życie lub w okresie sześcioletnim po otwarciu ruchu.

§. 2.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

We Wiedniu, dnia 14. stycznia 1903.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Böhm wkr.

Giovanelli wkr.

22.

Obwieszczenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 15. stycznia 1903,

dotyczące zniesienia c. k. chemiczno-fizyologicznej stacji doświadczalnej dla uprawy wina i owoców w Klosterneuburg.

Na zasadzie Najwyższego Umocowania z dnia 18. maja 1902 zniesiono z dniem 31. grudnia 1902 c. k. chemiczno-fizyologiczną stację doświadczalną dla uprawy wina i owoców w Klosterneuburg i utworzono przy c. k. rolniczo-chemicznej stacji doświadczalnej we Wiedniu osobny oddział, któremu powierzono przeprowadzenie wszystkich doświadczeń, jakie dotąd wykonywała zniesiona stacja, oraz tych, które c. k. rolniczo-chemiczna stacja doświadczalna we Wiedniu sama podejmowała w odnośnej materii.

Skutkiem tego ulega obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa z dnia 23. listopada 1897, Dz. u. p. Nr. 280, tej zmianie, że się zeń wyłącza wymienioną pod 2 państwową stację doświadczalną a poruczone jej szczegółowe doświadczenia wciela do zakresu działania stacji doświadczalnej pod 1. wymienionej.

Koerber wkr.

Giovanelli wkr.

23.

Ustawa z dnia 30. stycznia 1903,

zawierająca zmianę ustawy z dnia 23. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 237, dotyczącej wydawania soli bydłowej po niższej cenie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I

Zmienia się §. 1. ustawy z dnia 23. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 237 i nadaje mu się brzmienie następujące:

„Sól bydłą wydawać należy ze składów rządowych po cenie 6 K (sześciu koron) za cetnar metryczny do wolnej rozprzedaży w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, przestrzegając przytem warunków, które mają być postanowione w drodze rozporządzenia.“

Artykuł II.

§. 2. wymienionej ustawy uzupełnić należy następującym ustępem końcowym:

„W Dalmacji karać należy nadużycia, popełniane przez używanie soli bydłowej do innych celów, niż do karmienia bydła, jako przekroczenia skarbowe grzywną, wynoszącą cztero- do ośmiokrotną różnicę między sprzedażną ceną soli w ogólności a ceną soli bydłowej, biorąc za podstawę ilość soli bydłowej, stanowiącej przedmiot przekroczenia; zaniedbanie zaś przepisów, obowiązujących co do skarbowej kontroli nad sprzedającymi sól bydłą, karać należy jako wykroczenie porządkowe grzywną 4 do 200 K.“

Artykuł III.

Wykonanie tej ustawy, która w dniu 1. lutego 1903 mocy obowiązującej nabywa, poruczam Menu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 30. stycznia 1903.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Böhm wkr.

24.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. stycznia 1903,

dotyczące wykonania ustawy z dnia 23. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 237, o wydawaniu soli bydlęcej po niższej cenie, zmienionej ustawą z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 23.

W celu wykonania ustawy z dnia 23. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 237, o wydawaniu soli bydlęcej po niższej cenie, zmienionej ustawą z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 23, wydaje się na zasadzie art. III. tej ostatniej, względnie §u 5. pierwszej ustawy, następujące zarządzenia:

§. 1.

Skarb państwa wyrabia sól bydlęcą, mieszając 99 1/4% soli kuchennej z 1/2% czerwonego tlenku żelaza (czerwień anielska, *Caput mortuum*) i 1/4% proszku wermutowego i wydaje ją w c. k. składach soli w Ebensee, Aussee, Hallein, Hall (w Tyrolu), Wieliczce, Bochni, Lacku (stacya Dobromil), Kaluszu, Kaczycy, Pirano, Tryjeście, Wołosce, Pradze (dworzec Śmichów), Cylei, Lublanie, Obbrazzozzo, Szybeniku, Makarsce i Splecie w ilościach po 50 kilogramów lub w ich wielokrotnościach.

§. 2.

Cena tej soli bydlęcej w luźnym stanie wynosi sześć koron (6 K) za 100 kilogramów, bez opakowania, wprost z wagi magazynowej wymienionych wyżej c. k. składów soli.

Worków potrzebnych do opakowania dostarczyć ma kupujący, który ponosi także wszystkie koszty, spowodowane opakowaniem i przeniesieniem soli bydlęcej z wagi odnośnego magazynu skarbowego na wozy.

Odbiorcom co najmniej 500 metrycznych cennarów soli bydlęcej zakredytować można przypadającą za tę sól cenę kupna na trzy miesiące, pod warunkami przepisanyymi względem kredytowania ceny kupna soli jadalnej.

§. 3.

Sól bydlęcą, wydawaną w wyżej wymienionych c. k. Składach soli, nabywać może każdy, tak do użytku jako karmę dla bydła we własnem gospodarstwie, jak też i do dalszej odsprzedaży w obrę-

bie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Nie wolno sprzedawać tej soli do krajów korony węgierskiej ani do Bośni i Hercegowiny.

§. 4.

Osoby mające zamiar trudnić się handlem soli bydlęcej, uzyskanej za niższą cenę, obowiązane są uwiadomić o tem najpóźniej w dniu otwarcia sklepu, pisemnie lub ustnie właściwy c. k. oddział straży skarbowej, podając równocześnie lokal, w którym sprzedaż ma się odbywać.

O ewentualnej zmianie lokalu sprzedaży w podobny sposób zawiadomić należy.

Sprzedający sól bydlęcą są dalej obowiązani prowadzić dziennik sprzedaży, zawierający daty co do poboru i sprzedaży soli bydlęcej i dozwolić c. k. organom skarbowym każdej chwili wglądu do niego.

Do dziennika sprzedaży zaciągać należy następujące daty:

- a) co do poboru: dzień wpływu, źródło poboru (c. k. skład soli albo handlarz soli bydlęcej) i ilość każdorazowej przesyłki soli bydlęcej;
- b) co do sprzedaży:
 - aa) przy hurtowej sprzedaży, to jest w ilościach co najmniej 50 kilogramów: dzień sprzedaży, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy, tudzież ilość soli bydlęcej przy jednej sprzedaży pozbytej;
 - bb) przy drobnej sprzedaży, to jest w ilościach poniżej 50 kilogramów: łączną ilość sprzedaży soli bydlęcej w każdym dniu.

§. 5.

Nie wolno:

- a) wyrabiać sól bydlęcą;
- b) kupioną po cenie niższej sól bydlęcą do innych używać celów jak do karmienia bydła, wreszcie
- c) z kupionej w ten sposób soli bydlęcej wyrabiać sól kuchenną.

§. 6.

Przepisy powyższe nabierają mocy obowiązującej w dniu 1. lutego 1903.

W tym samym dniu traci rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 288, moc obowiązującą.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße 1. 26 także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1903 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . .	40 K
" " 1859 " 1868 " . . .	24 "	" " 1889 " 1898 " . . .	60 "
" " 1869 " 1878 " . . .	32 "		
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . .			
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . .			

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . .	60 K
" " 1880 " 1889 " . . .	40 "		
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . .			

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik 1867 za . . .	4 K — h	Rocznik 1885 za . . .	3 K 60 h
" 1850 " . . .	10 " 50 "	" 1868 " . . .	4 " — "	" 1886 " . . .	4 " 60 "
" 1851 " . . .	2 " 60 "	" 1869 " . . .	6 " — "	" 1887 " . . .	5 " — "
" 1852 " . . .	5 " 20 "	" 1870 " . . .	2 " 80 "	" 1888 " . . .	8 " 40 "
" 1853 " . . .	6 " 30 "	" 1871 " . . .	4 " — "	" 1889 " . . .	6 " — "
" 1854 " . . .	8 " 40 "	" 1872 " . . .	6 " 40 "	" 1890 " . . .	5 " 40 "
" 1855 " . . .	4 " 70 "	" 1873 " . . .	6 " 60 "	" 1891 " . . .	6 " — "
" 1856 " . . .	4 " 90 "	" 1874 " . . .	4 " 60 "	" 1892 " . . .	10 " — "
" 1857 " . . .	5 " 70 "	" 1875 " . . .	4 " — "	" 1893 " . . .	6 " — "
" 1858 " . . .	4 " 80 "	" 1876 " . . .	3 " — "	" 1894 " . . .	6 " — "
" 1859 " . . .	4 " — "	" 1877 " . . .	2 " — "	" 1895 " . . .	7 " — "
" 1860 " . . .	3 " 40 "	" 1878 " . . .	4 " 60 "	" 1896 " . . .	7 " — "
" 1861 " . . .	3 " — "	" 1879 " . . .	4 " 60 "	" 1897 " . . .	15 " — "
" 1862 " . . .	2 " 80 "	" 1880 " . . .	4 " 40 "	" 1898 " . . .	6 " — "
" 1863 " . . .	2 " 80 "	" 1881 " . . .	4 " 40 "	" 1899 " . . .	10 " — "
" 1864 " . . .	2 " 80 "	" 1882 " . . .	6 " — "	" 1900 " . . .	7 " — "
" 1865 " . . .	4 " — "	" 1883 " . . .	5 " — "	" 1901 " . . .	6 " — "
" 1866 " . . .	4 " 40 "	" 1884 " . . .	5 " — "	" 1902 " . . .	7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.